

வெற்றிமணி

1932

சிறுவர் மாத இதழ்

யாழ்ப்பாளம் அரசாங்க செயலகம்

கெளரவு ஆசிரியர் :

மு. க. சுப்ரமணியம்

காத்தருள்

சுதானந்த பாரதியார்

காத்தருள் பரம் பொருளே - என்
கண்ணேன கண்மணியை
நீத்தருள் பினியிடரை - பிள்ளை
நீடுழி வாழவருள்! (காத்)

உலகினைப் படைத்தவனே - எங்கும்
உயிர்க்குயி ரானவனே
நலங்களைத் தருபவனே - ஞான
நடம்புரி முழுமுதலே!

தடைகளைத் தவிர்ப்பவனே - என்றுந்
தருமத்தைக் காப்பவனே
கொடைவளர் கற்பகமே - என்
குழந்தையை யாண்டருள்வாய்! (காத்)

கூற்றினை யுதைத்தவனே - அரக்கர்
குலத்தை வேற்றுத்தவனே
போற்றியுன் பாதமலர் - என்
புதல்வனைப் புரிந்தருள்வாய்! (காத்)

நேயர்களுக்கு

அச்சடிக்கும் கடதாசித் தட்டுப்பாடு காரணமாக
வெற்றிமணி வெளிவரத் தாமதமாகியது என்பதை
நேயர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றோம்.

போதுஶ்ரிவுப் போட்டி இல 3.

சித்திரை மாத வெற்றிமணியில் வெளிவரும்.
இல 2இன் சரியான விடையும், பரிசுபெற்றேர்
விபரமும் அதில் வெளியிடப்படும்.

— ஆசிரியர்

கௌரவ ஆசிரியர்: மு. க. சுப்பிரமணியம்

வெற்றிமணி

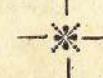
ஆலோசகர் குழு

இரசிகமணி கணக. செந்திநாதன்

வி. கந்தவணம் B. A.

ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை B. A.

காரை. செ. சுந்தரம்பிள்ளை

கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளாக

வெளிவரும்

சமுத்துச் சிறுவர் மாதப்
பத்திரிகை.

விளம்பர விகிதம்

வெளி அட்டை	ரூபா	75-00
உள் அட்டை	ரூபா	60-00
முதற் பக்கம்	ரூபா	50-00
உட் பக்கம்	ரூபா	40-00

தொடர்ந்து விளம்பரங்கிசெய்யின்
15 வீதக் கழிவுண்டு.

விபரங்களுக்கு எமக்கு எழுதுக.

வருடச் சந்தை

பொங்கல் மலர்	ரூபா	5-00
தபாற் செலவுட்பட	ரூபா	6-00

இலங்கை	ரூபா	5-00
இந்தியா	ரூபா	6-00
மலாயா	\$	5-00

வெற்றிமணி
253 1/1 ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம், (இலங்கை)

இருஞம் ஒளியும்

— இசிகமணி கணக. நெந்தோதன் —

‘தாழ்வுற்று வறுமையின்சி விடுதலை தவறிக் கெட்டுப் பாழ்ப்பட்டு நின்றதாமோர் பாரத தேசம் தன்னை’ வாழ் விக்க, காந்திமகான் பிறந்தார் எனப் பாடியுள்ளார் சுப் பிரமணிய பாரதியார். ஆம், இருள் சூழ்ந்திருந்த வேளையிலே, ஒளிதரும் உதயகுரியன்போலத் தோன்றினார் அவர். இந்த ‘உதய’த்தை ஒரு நாடக மேடைக் காட்சிபோலச் சித்திரித்துள்ளார் வேரெரு கவிஞர்.

திரை விலகுகிறது; அங்கே ‘குலமும் திகிரியும் சமூற்றும் கையினுள், காலமும் கணக்கிடற்கரிய தொன்மையாள், மூலமும் முடிவுமாய் முடிந்த சக்தியாள்’ - மாணிலம் எனும் ஒரு மங்களாம்பிகை, மன்னிய பரவெளி மண்டபத்திலே அழகிய தவிசின் கண்ணே வீற்றிருக்கும் காட்சி தெரிகிறது.

அப்பால் ‘அலைகடல் வாணிபத்து அவனி ஆள்பவளாகிய இங்கிலாந்தினிதேவி குடியரசாட்சியின் கொடி பிடித்தவளாய் அடிமேல் அடிவைத்து வந்து அழகியதோர் இருக்கையில் அமருகின்றன். அப்படியே, திருவெலாம் சிறக்கத்துய்க்கும் அமெரிக்க தேவியும், குடியரசாட்சி கண்ட குலமுகள். பிராந்தச்சாதாரம், உலகெலாம் போற்ற வாழும் குள்ளமாம் ஜப்பான் செலவியும், செங்கொடி தாங்கிய நம் குல தெய்வமாகிய உருசியச் சக்தியும், சௌமாதேவியும் பிறரும் ஓவ்வொரு வராக வந்து தத்தம் இருக்கைகளில் இருக்கின்றனர்.

அப்போது அழகே யுருவாய் மங்கையர்க்கரசி - பாரதமாதா - மகிழ்வொடு மேடையில் தோற்றுகின்றன். சபை மகிழ்ச்சியில் ஆரவாரிக்கிறது. இந்திய மாதாவின் வருகையைக் கலிஞர் பண்ணிரண்டு பாடல்களிலே அழுதறப் பாடியுள்ளார். மாதிரிகைக்காக ஒரு பாடலைப் பாருங்கள்:-

‘கல்லுருத் தேபத்து மண்ணென மாறும்
காலமுன் தோன்றிய கமலை
இல்லையென றண்டிக் செல்லுவோர்க் கெல்லாம்
இருந்து வழங்கிடும் செஸ்வி

அல்லவின் நடுவே ஆண்மையைக் கொண்டே
அருளமும் வளர்த்திடும் சக்தி
வெல்லஞ்சு நூஜ வித்தகக் குத்து
விளக்கொளி வீட்டும் விமலை’

அன்னையாம் பாரதத் தாய் மற்ற அரிவையர்களைப்போல அரியணைமீது ஏற ஆயத்தமாகிறார். அப்போது ‘அப்படியே நில்; ஏருதே!’ என்ற சொல் சபை அதிரக் கேட்கிறது.

‘நன்று நன்றுநாது செய்கை நாங்கள் வந்தமரும் இந்த மன்றில் உளக்கும் பங்கோ? மாண்பிலா அடிமமநாயே!’

என்று இங்கிலாந்தினிதேவி வாய் துடித்துக் கேட்கிறார். கேட்டதோடு நிறுத்தவில்லை. இந்தியத் தாய் நானும்படி எட்டியே தள்ளிவிட்டாள்.

சபை ‘ஆ!’ என்று அவறுகிறது. மற்றைய அரசியர் வாய்மூடி மெளனியாகின்றனர். பாரதமாதா தன்பண்டை நாட்சி சிறப்பையும் இற்றை நாள் இழிவையும் வாய்விட்டுக் கூறிக் கதறுகிறார். அன்றை நாட்சி சிறப்பில் ஆத்ம ஞானி களின் பேரோளியும், வியாச முனிவன், காளிதாசன், திருவள்ளுவர், கம்பர் பெருமான், தெய்வச் சேக்கிழார் என்போரின் கவிதைப் படையல்களும், மன்னர்களின் நல்லரசாட்சியும், கலைப் பண்பும் மிதக்கிறது. இக் கவிதைப் படையல்களில் கவிஞர் தம் கைவண்ணத்தை அருமையாகக் காட்டுகிறார். அநேக கவிஞர்களால் ‘புறக்கணிக்கப்படும்’ தெய்வச் சேக்கிழாரை வரிசை தவறுமல் வைத்திருப்பதும், தகுந்த சொற்களால் போற்றுவதும் நெஞ்சை அள்ளுகிறது. பாடல் இது:-

சேக்கிழார் நாமொலி சிவம் மணந்திடும்
பாக்களாய்ப் பரப்பிடும் பரிமளத் தினை
தேக்கிய ஆசியத் தென் கிழக்கெலாம்
ஹக்கமுற் றெழுந்துமேல் ஒங்கி விட்டது

இந்தியத் தாயின் வீழ்ச்சியை - காரிஞர் சூழ்ந்த காதையில் - பாடும் கவிஞர், சொற்களைக் கையாளுந் திறன் கண்டு வியக்கத்தக்கது. “கயிலை மால்வரை கடவில் ஆழ்ந்ததோ, கவிதை மோகினி கண் அவிந்ததோ, பயிலும் நற்கலை செயல் இழந்ததோ, பழகுபக்தியின் அழகொழிந்ததோ, மயிலை மாழுனி குறள் மறைந்ததோ, மாதவத்

திறன் மாண்டொழிந்ததோ, துயிலில் பாரதம் தோய்ந்து விட்டதோ, துயர ஆழியில் உயிர்கள் வீழ்ந்தவோ' என்றெல்லாம் அவர் பாடுப்பொழுது கரையாத நெஞ்சமும் கரைகிறது; உருகாத மனமும் உருகுகிறது.

மேடையில் மெல்லென ஓளி படருகிறது. இருள் மெல்லென விலகுகிறது. தாயின் துயர்தீர்க்கப் பொக்கை வாய்தள்ளிப் புன்னகை தவழ மகாத்மா காந்தி மேடையில் தோன்றுகிறார். சபை மறுபடியும் ஆரவாரிக்கிறது. இத் தோற்றத்தைக் கவிஞர் பாடுகிறார்:-

கதியினோமாற்ற மெய்யில் கதருடை புனைந்து ஓரன்றும்
புதிய பேரொளியைக் காணப் புவங்மே சிவித்ததயமா! காந்தியாம் உதயம் தோன்றிவிட்டது. அபபால் நடந்ததை உலகம் அறியும்.

இக் காலக் கவிஞர்க்கு அரியதோர் காவியம் பாடக்கூடிய கருப்பொருள் மகாத்மா காந்தியின் சீவிய சரிதம். அதை எத்தனை முறை பாடினாலும் எப்படிப் பாடினாலும் தெவிட்டாது. கவிதை உலகிலே தன்க்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டவர் 'கலைவாணன்' வெறும் மின் மினியைக் காவியத் தலைவிபோலத் தனிப்பாடல் ஒன்றில் திட்டியவர் அவர். அருச்சனன் - ஊர் வசி போகத்தில் மானுடத்தின் வெற்றியைத் தரிசித்தவர் அவர். அப்படிப் பட்டவர் இந்த 'உதயத்தை' முன்னாறு பக்கங்களில் வடித்துக் தந்திருக்கிறார். முதல் எழுபத்தைந்து பக்கங்கள் காந்தியின் - தோற்றம்வரை - ஓர் ஒற்றையங்க நாடகம் போன்று அமைந்திருக்கிறது. புதிய உத்திமுறை. அருமையான பாடல்கள். புதிய கவிதை, வசன கவிதை. விசன கவிதையாகத் தமிழ்க் கவிதை வளரும் இக் காலத்தில் உதயம் நல்ல இரசிகர்களானு 'தலைக்குத்தை' த் தீர்க்கும் என்பதுருதி.

திருநெல்வேலியில் வெற்றிமணி வீற்பணியார்

ஏ. பி. இராமநாதன்

சக்திவேல் கல் பார்

திருநெல்வேலி — யாழ்ப்பாணம்.

உங்களைப் பற்றி....

- நந்தி -

2

தமிழ்

கோவிலில் பூசை நடந்தது. ஒருவர் மேளம் அடித்தார்; ஒருவர் நாதஸ்வரம் வாசித்தார்; ஒருவர் சங்கு ஊதினர்; சிலர் தேவாரம் பாடினர்; ஆதியூலச்தில் நடைபெற்ற பூசையுடன், இந்த ஒசைகள் சேர்ந்தன. மேளத்தின் மூழக்கம், நாதஸ்வர ஒசை, மணி ஒதை, சங்கு ஓலி, பக்தர் குரல்சள் எல்லாம் வேறுபட்ட ஒசைகள். ஆதி மூலத்தில் ஒரே ஒரு விக்ரீகம் செய்கிறது. நம்கு சிந்தனை அந்த விக்கிரீ கத்தில் குவியும்போது, எல்லா ஒசைகளும் ஒன்றுபடுகின்றன. கோவிலில் பலவித ஒசைகள். ஒருமிக்க, ஒருவித திவ்விய மொழிதான் கேட்கிறது.

கம்பளையின் வீதிகளிலும் நான் இந்த ஒன்றுபட்ட ஒசைகளின் திவ்விய பலத்தை அனுபவிக்கின்றேன். காலையும் மாலையும் ஒரே நேரத்தில் ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்யன் கோவில் மணி ஒசை கேட்கும்; கத்தோலிக்க தேவ ஆலயத்தின் மணி ஒலி கேட்கும்; முஸ்லிம் பள்ளியிலிருந்து 'அல்லாஹ் அக்பர்' என்ற குரல் ஒலிபெருக்கி மூலம் கேட்கும். தேவன் ஒருவன் என்ற சிந்தனை உள்ளவருக்கு இந்த விதம் விதமான ஒசைகளில் வேற்றுமை தெரியாது; ஒற்றுமைதான் ஒலிக்கும்.

கோவில் பழக்கத்தில் ஒன்று ஒற்றுமை, என்று நான் முன்னம் எழுதினேன். ஒரு சமயத்தினர் மட்டுமல்ல, எல்லாச் சமயத்தினரும் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டும்.

தம்பி... நிறங்களில் நான் அதிகமாக விரும்புவது மஞ்சள்; எனது அம்மா விரும்புவது நீலம்; மனைவி சிவப்பு; மகள் பச்சை. பார்த்தியா, ஒரே வீட்டில் பலவித வர்ண விருப்பம்; ஆனால், புத்தகம் படிக்கும்போது ஒருவரும் மஞ்சள், நீல, சிவப்பு, பச்சை ஒளிகளை உபயோகிப்பதில்லை. நிறம் இல்லாத ஒளிதரும் 'பலப்'புத்தான் உபயோகிப்போம். அந்த ஒளியிலேதான் படிக்கமுடியும். பல நிறங்கள் ஒன்றுசேரும்போது நிறம் இல்லாத ஒளி உண்டாகின்றது. நிறம் இல்லாத ஒளி பிரியும்போது பல நிறங்கள் — வானவில் — தோன்றுகின்றன. இது நியூட்டன் என்ற வினானான மேதை உலகிற்குக் காட்டிய உண்மை.

கடவுள் ஒளி; சமயங்கள் நிறங்கள். எல்லாச் சமயங்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பார்ப்போருக்குத்தான் கடவுள் என்ற ஒளி தெரியும். ஆனால், தனித்தனியே சமயங்களின் ஆசாரங்களை அனுபவிக்கும்போது கடவுளின் அழகு தெரிகிறது. காவடி ஏந்தி மயிலைப்போல் ஆடும்போதுதான் எனக்குக் கடவுளின் அழகு தெரிகிறது. வெள்ளை உடுத்து, வான் முகிலைப்போல் அசையும்போது தான் நீ கடவுளின் அழகை அனுபவிக்கின்றோய். சிந்தித்துப்பார். இப்படிப் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம்.

‘‘ஒருவனே தேவன்’’ என்ற வர்க்கு நமக்குப் புதியது அல்ல. தமிழ் மக்கள் இதை உணர்ந்து உள்ளனர். இலங்கையிலும் சரி, இந்தியாவிலும் சரி, தமிழர் வாழும் இடங்களில் சமயச் சண்டைகள் இல்லை. வட இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தி யின் கண்முன்னே, இந்து முஸ்லிம் மோதல் நடைபெற்ற வேளையிலும் தமிழ் நாட்டில் இந்துவும் முஸ்லிமும் ஒன்றுபட்டதைக் கண்டோம். கிறிஸ்தவர், முஸ்லிம், இந்து அனைவரும் ஒற்றுமையாக தமிழ் வளர்த்ததைக் கண்டோம். ஆகவே சமய ஒற்றுமையைப்பற்றி நான் அதிகம் எழுத வேண்டியது இல்லை.

ஆனால், “‘ஒன்றே குலம்’” என்ற உண்மையை நாம் ஏன் மறந்தோம்? குலம், கோத்திரம், சாதி பேதம் பேசித் தமிழ் மக்கள் சீர்குலைந்துவிட்டார்கள். தமிழருக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் வரும் ஆபத்துக்களுக்கு இந்தச் சாதிப்பேதம்தான் முதல் காரணமாகும். இந்த வெட்கக்கேடு, சீர்கேடு, சாபக்கேடு எப்போது நீங்கும்? 2000, 3000, 4000, 5000 வருடங்கள் கொண்ட நாகரிகம் எமது என்று பேசிக்கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நாகரிகம் அற்றவராக நடந்துகொள்கிறோம். பார்க்கவும் கேட்கவும் எமது செயல்கள் வேடிக்கையாக இருக்கின்றன.

பனையிலிருந்து கள் இறக்குபவர் குறைந்தவர்; கள்ளை மாந்துபவர் நிறைந்தவர். மலகூடம் சுத்தம் செய்யும் தமிழன் கறுப்பன் (பறையன்); கக்கூசு கழுவும் ஆங்கிலேயன் வெள்ளையன் (மேலோன்). நான் இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது

எனது கக்கூசு சமூவியவர்கள் ஆங்கில, இத்தாலிய சுவிஸ் பெண்மணிகள். வேலை முடிந்தும் அவர்களுக்கும் மற்றொருக்கும் வித்தியாசம் இல்லை. வித்தியாசம் ஏன் இருக்கவேண்டும்?

மேலும் கூறுகிறேன் படி. வறியவன் பிரேதம் கீறினால் அழுக்கு வேலை; டாக்டர் பிரேதம் வெட்டினால் விஞ்ஞானம். வறியவன் மலத்தை அப்புறப் படுத்தினால் எளிய கொழில்; நேர்ஸ் அதேவேலை செய்தால் மருத்துவம். இப்படியாக ஏழை குறைக் கப்படுகிறுன்; தமிழன் தாழ்த்தப்படுகிறுன். நம்மை நாமே பழித்தால் மற்றவர்கள் கும்மா இருப்பார்களா?

நீ இளைஞன். நீ புதிதாகச் சிந்திக்கவேண்டும். நமது குறைபாடு உனக்குத் தெரியவேண்டும். நெஞ்சில் தெளிவும், ஆர்வமும் துணிகரமும் வேண்டும். அப்போதுதான் தன்னம்பிக்கை பிறக்கும். நமது மக்களுக்குத் தன்னம்பிக்கை மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது.

கருக்கம்:-

- (1) ஒருவனே தேவன்
- (2) ஒன்றே குலம்
- (3) புதிய சிந்தனையும் தன்னம்பிக்கையும் தேவை.

கவிதை ஸ்ராங்கம்

இளம் வரலிபரே!

—: அன்புஷ்டி :—

உழைப்பை எங்கள் உரமாக்கி
உழைப்போம் ஈழத் தம்பியரே
தழைக்கச் செய்வோம் தாய்நாட்டை
தடைகள் நீக்கி நாள்தோறும்
களைப்பே யின்றி யுழைத்திடுவோம்
கழனி செழிக்கச் செய்திடுவோம்
களைப்பே யில்லாத் தம்பியரே
சங்கமாய் ஈங்கு கூடிடுவீர்!

நயத்தைப் பெற்றுத் தாய்நாடு
நன்மை பெறவே ஆழியிலே
பயத்தை விட்டும் படகினிலே
பாடுபட்டு நாம் தினமும்
புயத்தை தூக்கி யுழைத்திடுவோம்
புதுமை செய்வோம் ஈழமது
நயத்தைப் பெறவே வாவிபரே
நாட்டம் கொள்ளவீர் உழைப்பதிலே!

வேலை யில்லை எனச்சொல்லி
வீணைய் தெருவில் அலையாமல்
நாளை வாழ்வை நாமுணர்ந்து
நாளும் கையில் ஏர்பிடித்து
காலை மாலை யுழைத்திடுவோம்
கடமை தன்னைச் செய்திடுவோம்
வாலை யெழில் குன்றுத
வாவிபரே ஈங்கு கூடிடுவீர்!

பிள்ளைகாள் ஒடி வாரீர்!

அ. அரசுரெத்தினம், சேலையூர் - 6, முதூர்:

பள்ளியில் படிக்கும் பிள்ளை
படிப்பினிற் கருத்தை ஊன்ற
தெள்ளமு தனைய கல்வி
செம்மையாய்ப் பதியும் பாடம்
கள்ளனுய் கவனம் விட்டு
கருத்தினைச் சிதற விட்டால்
உள்ளத்தில் ஒன்றும் நில்லா
ஒடியே ஒழியு மப்பா!

பற்றுவை கல்வி மீது
பக்திவை தெய்வம் மீது
கற்றிடு உயர்ந்த கல்வி
கசடறக் கற்ற பின்னே
உற்றநற் கல்வி ஒதி
உயரிய சேவை செய்தால்
கற்றதின் பயணப் பெற்று
கருணையாய் வாழ லாமே!

படித்திடும் அறிவு பாலாய்
பார்தனில் பாய்ந்து ஒட
எடுத்திடு விடா முயற்சி
எதிலுமே தோல்வி இல்லை
பிடித்திடு உறுதி யுள்ளம்
பெண்மையை மதித்து வாழு
வடித்திடு கவிதைத் தேனை
மக்களைச் சேர்த்து வாழு!

பார்தனில் பண்பு ஒங்க
பார்வையில் கருணை பாய
ஏர்த்தை ஏந்தி வாழ்வில்
ஏழ்மையை போக்கி; அன்பு
ஊரெல்லாம் வளர; என்றும்
உண்மையே பேசி நாழும்
பேரெல்லாம் பெற்று வாழ
பிள்ளைகாள் ஒடி வாரீர்!

பள்ளிப் பருவம்

எம். ஐ. எஸ். தாழுத், மட்டக்களப்பு.

தேடிக் கிடைக்காத பருவமடி
தேனினுமினிய பள்ளிப் பருவம்
ஒடிச் சென்றதடி அந்தோ!
ஒப்பில்லா அப் பருவம்
நாடி வருகுதடி இந்நினைவு
நாள் தோறும் ஊறுதடி!

துள்ளி விளையாடினேன் தோழி
துயர மொன்றை மறந்திருந்தேன்
எள்ளி நகையாடினேன் கல்வியை -
ஏங்குகின்றேன் இன்றிஃ்தை யெண்ணியே
பள்ளிப் பருவம் என்வாழ்வினிலே
பாழாய்ப் போனதடி! பரிதவித்தேனடி!!

சிங்கார ஊஞ்சல்

—:— ச ள மி னி —:—

சின்னச் சின்ன ஊஞ்சல் — இது
சிங்கார ஊஞ்சல்
வண்ண வண்ண ஊஞ்சல் — நல்ல
வடிவான ஊஞ்சல்
குட்டிப் பாப்பா அழுதால் — அவளை
குதிக்க வைக்கும் ஊஞ்சல்
கட்டித் தங்கம் என்றே — அவளை
கருதச் செய்யும் ஊஞ்சல்
மாமரத்தின் நிழவில் — அழகாய்
மாலைபோல ஆடும்
பாமரர்க்கும் எளிதாய் — மகிழ்வை
பரிந்தளிக்கும் ஊஞ்சல்
காலை ஆட்டிக் கொண்டே — இனிய
பாட்டுப் பாடிக்கொண்டே
மாலை முழுதும் ஆட — நமக்கு
ஏற்ற நல்ல ஊஞ்சல்!

இன்ப வாழ்விற்கு . . .

தில்வியபூரணம் அருளாப்பலம், கைதடி, நுணவில்.

உள்ளத்துய்மைவேண்டும் — தம்பி
உடலிற் தூய்மை வேண்டும்
சொல்லில் வாய்மை வேண்டும் — என்றும்
தொழிலில் நேர்மை வேண்டும்.

அன்பு வாழ்வில் வேண்டும் — பேர்
ஆசை மோசம் போகும்
உண்மைக் காக வாழ்ந்து — நாட்டின்
உயர்ச்சி பேண வேண்டும்.

கல்வி பயில வேண்டும் — அதனை
கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்
நல்லோர் சேர்க்கை வேண்டும் — பிறரின்
நலத்தைக் காக்க வேண்டும்.

அன்பும் பண்பும் என்றும் — இரு
கண்க ளாகப் போற்றி
இனிய வாழ்வைப் பேணு — என்றும்
இன்ப மாக வாழ்வாய்.

விற்பனையாளர்கள் தேவை!

வெற்றிமணி விற்பனை செய்ய
முற்பணம்கட்டக்கூடியவிற்பனையாளர்கள் தேவை
பிரதிக்கு 5 சதம் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.
விளம்பரம் சேகரித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு
20 சத வீதக் கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

ஆசிரியர்

பரீட்சையிற் சித்தியடைவது எப்படி?

வி. கந்தவணம், B.A.

(அ) எழுதவேண்டிய மொத்த வினாக்களையும் தரப் பட்டிரிக்கும் நேரத்தையும் கவனியுங்கள். ஏறத்தான் ஒவ்வொரு வினாவுக்குஞ் செலவு செய்யக்கூடிய நேரத்தைக் கணித்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த நேரத்துக்குள் விடையை எழுதல் வேண்டும்.

(ஆ) அடுத்து வினாபற்றிச் சிறிது சிந்தியுங்கள். அது பற்றி உங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். முக்கியமான கருத்துக்கள் யாவை? அக் கருத்துக்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

(இ) எழுதத் தொடங்குங்கள். பொருள் வளமும் மொழி வளமும் சுலை நலமும் அமைத்து எழுதுங்கள். அளவான கருத்து, முறையான ஒழுங்கு, வடிவான எழுத்து என்பன இருத்தல்வேண்டும். ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் ஒவ்வொரு பந்தி அமைத்து எழுதுதல் சிறந்தது. அவற்றுக்கு ஏற்ற சிறு தலைப்புகள் கொடுத்தலும் நன்று. உரிய நேரத்துக்குள் முடித்து மற்றைய வினாவுக்கு வந்துவிடல் வேண்டும்.

சில சமயங்களில் எழுதவென்று தெரிவுசெய்யப்பட்ட வினாக்களிலே ஒன்று இரண்டுக்கு விடைகள் அவ்வளவு நன்றாகத் தெரியவில்லை யென்றால், நன்கு தெரிந்தவற்றுக்கு முதலில் விடையை எழுதத் தொடங்குதல் நன்று. தெரிந்தவற்றை ஒழுங்குபடுத்திச் சுற்றுத் தெளிவான எழுத்தில் எழுதிவிடுங்கள். அடுத்துச் சுமாராகத் தெரிந்த வினாக்களுக்கு விடை எழுதுங்கள். நன்கு தெரிந்த கேள்விகளுக்கு நேரத்தைச் சுற்றுக் கூடுதலாகச் செலவிடலாம். எழுதவேண்டிய எவ்வாக் கேள்விகளுக்கும் விடை எழுதுதல் வேண்டும். நேரமில்லை என்ற காரணத்தாற் பலர் கடைசிக் கேள்விகளுக்குச் சரியாக விடை எழுதுவதில்லை. இன்னுஞ்சிலர் இரண்டொரு வினாக்களுக்கு விடை எழுதாமலேயே வந்துவிடுவதுண்டு. நேரத்தைச் சரியாகப் பங்கிடு செய்து ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் உரிய நேரத்தைச் செலவிடின் இப்படி

பிரச்சினை எழுதியாது. ஏதாவது ஒரு வினாவுக்கு விடை எழுதவில்லை யென்றால் அது பெறக்கூடிய புள்ளிக்கீயப் பெரிதும் பாதிக்கும். ஐந்து வினாக்களுக்கு 100 புள்ளிகள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் நான்கு வினாக்களுக்குத் தான் விடை எழுதியிருப்பின் $4 \times 20 = 80$ க்குள்ளேயே புள்ளிகள் பெற வாய்ப்பிருக்கும். அதாவது 20 புள்ளிகளுக்குள் பெறக்கூடியவற்றை வீணாக இழக்கின்றோம். எனவே எந்த வொரு வினாவுக்கும் விடை எழுதாமல் விடக்கூடாது. இதுபோலவே வினாக்களிலிருக்கும் பிரிவுகளுக்கும் மதிப்பளித்து ஒவ்வொரு பிரிவுக்குந் தவறுது விடையெழுதுதல் வேண்டும்.

பரீட்சை மண்டபத்தில் நேரம் முத்தியமானது. இருக்கின்ற ஒவ்வொரு நிமிடத்தையும் பொன்போல மதித்து அதனை விடை எழுதப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். சிலபேர் விடை எழுதிக்கொண்டிருக்கையில் தம்மை மறந்து, எல்லாக் கணிப்பையும் தாண்டி ஒரு குறிப்பிட்ட கேள்வியில் அளவுக்கு மீறிய நேரத்தைச் செலவிடுவதுண்டு. நேரத்தில் இடைக்கிடை கவனஞ்செலுத்தல் வேண்டும்.

சிலபேருக்கு வினாக்களின் இலக்கங்களைக்கூடச் சரியாகக் குறிப்பிடத் தெரிவதில்லை. விடைகளுக்கு நீங்கள் எழுதுகின்ற ஒழுங்கில் (1), (2), (3) போடுதல் கூடாது. வினாத்தாளிலுள்ள வினாவின் இலக்கத்தையே எழுதுதல் வேண்டும். வினாவின் இலக்கத்தை அப்படியே விடைத் தாளில் எழுதிய பின்னரே விடையெழுதுத் தொடங்குதல் வேண்டும். வினாத்தாளிலே பகுதிகள், வினாவிலே பிரிவுகள் முதலியன இருப்பின் அவற்றையும் தெளிவாகக் குறிப்பிடல் வேண்டும். வினாக்களை அப்படியே விடைத்தாளில் திருப்பி எழுதவேண்டியதில்லை. இதனாற் பெறக்கூடிய பயன் எதுவுமில்லை. நேரமும் வீணாகிவிடும். வினா இலக்கத்தை மட்டும் சரியாகவும் தெளிவாகவும் குறிப்பிட்டாற் போதும்.

(4) நிறுப்பிப் பார்த்தல் :- முடிவடையும் நேரத்துக்கு ஐந்து நிமிடத்துக்குமுன் முழு வினாக்களுக்கும் விடை எழுதி முடித்துவிடல் வேண்டும். இருக்கின்ற ஐந்து நிமிடங்களில் எழுதிய விடைத்தாள்களை ஒழுங்குபடுத்திச் செல்வனே

கட்டிவிடல் வேண்டும். வினா இலக்கங்கள் திருத்தமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா வென்றும் கவனித்துக்கொள் எல்லோன்டும். நேரமிருப்பின் சில விடைகளைத் திருப்பிப் பார்த்தல் நல்லது. குறிப்பாகத் தமிழ்மொழி, எண், சனிதம் ஆகியவற்றில் விடைத்தாள்களைத் தவறாது திருப்பிப் பார்த்தல் பயன்மிக்கது. தமிழ் மொழியில் எழுத் துப் பிழைகளும் எண்கணிதம் போன்றவற்றில் /இலக்கப் பிழைகளும் தவறுதலாக விடுவது இயல்ல. இவற்றைத் திருப்பிப் பார்த்துத் திருத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இவ்விதம் ஒவ்வொரு வினாத்தாளைப் பொறுத்தவரையிலும் மாணவர்கள் பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். வினாத்தாளை உறுதியுடன் எதிர்நோக்கல் வேண்டும். விடை எழுதுவது நீங்கள். நான் எதைத் தான் கூறினும், ஆசிரியர்கள் முன்பு எப்படித்தான் படிப்பித்திருந்தாலும், நீங்கள் எவ்வளவுதான் படித்திருந்தாலும், இறுதியில் நீங்கள் பரீட்சையிலே எழுதுகின்ற விடையைப் பொறுத்தே சித்தி கிடைக்கும். எனவே, இருக்கின்ற அறிவு, திறமை, மதிநுப்பம், சமயோசித புத்தி, என்பவற்றை யெல்லாம் பொறுப்புணர்வுடன் பரீட்சை எழுதும் வேளையில் மாணவர்கள் பிரயோகித்தல் வேண்டும். அவ்விதம் பிரயோகிக்கின்ற மாணவர்களைச் சித்தி தாங்கவே வந்தடையும்.

8. முடிவாக...

இதுவரை, பரீட்சையிலே எளிதாகச் சித்திபெறுவதற்குத் துணைபுரிய வல்ல பல வழிவகைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. மாயங்கள் மந்திரங்களின்றி, தந்திரங்கள் இயந்திரங்களின்றி மனித முயற்சியாற் பரீட்சையிலே வெற்றி பெறுவதற்கேற்ற நடைமுறைக் கருத்துக்கள் தெளிவிக்கப்பட்டன. வெற்றிக்கு உயர்ந்த நோக்கம் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. நோக்கத்தைச் செயற்படுத்துவதற்கு அயராத உழைப்பு அவசியம் என்பது அறிவுறுத்தப்பட்டது. அயராத உழைப்புக்கு உள்ளத்து உறுதியும் உடல் நலனும் இன்றியமையாதிருக்கவேண்டிய இரு நிலைமைகள் என்பதுவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. பாடசாலையிற் படிக்

கும் பண்பும் வீட்டிலே படிக்கும் விதமும் விவரிக்கப்பட்டன. பரீட்சார் ததிகளுக்குத் தெரியவேண்டிய விதிகளும் அவற்றைத் தவறாது கடைப்பிடிக்கவேண்டிய அவசியமும் உணர்த்தப்பட்டன. பரீட்சை எழுதும்முறைகள் விளக்கப்பட்டன.

இவ்வித அறிவுரைகள் யாவும் பொறுப்புணர்வும் இடைவிடாத உழைப்பும் உயர்வு தரும் என்ற உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அதாவது ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ ‘முயற்சியடையார் இகழ்ச்சியடையார்’ என்னும் அனுபவ உண்மைகளை ஆதாரமாகக் கொண்டவை. வளர்ந்து வரும் இளைஞர்களை வழிப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கமுடையவை. மாணவர்கள் இவற்றைப் படித்துப் பயன் பெறுவார்களாயின் பெரும் புண்ணியமாகும்.

இவற்றைப் பரீட்சை எழுதுவதற்கு இரண்டொரு வாரங்களுக்குமுன் படிப்பதால் வரும் பயனென்றுமில்லை, ஒன்பதாம் வகுப்பிலேயே மாணவர்கள் இவற்றைப் படித்துக் கூறப்பட்ட வழி வகைகளை நடைமுறையிற் பின்பற்றி வருதல்வேண்டும். அத்தகைய மாணவர்களுக்கே ‘சித்தி’ எளிதிற் கிட்டும். திட்டமிட்டுப் படித்துப் பரீட்சை எழுதுகின்றவர்களுக்குப் பரீட்சை முடிவு உடனேயே தெரிந்து விடும். பரீட்சை இலாகா முடிவுகளை அறிவிக்கும்வரை ஆவலோடு காத்திருக்க வேண்டியதில்லை: அலைந்து திரிய வேண்டியதில்லை; சித்தி கிடைக்குமோ கிடைக்காதோ என்று நித்திரையுமின்றி ஏங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டியது மில்லை. திட்டமிடுதல் என்பதன் விளைவும் அதுதான். பயன் ஒன்றைக் கருத்திற் கொண்டுதான் முயற்சியடையோர் திட்டமிடுவர். குறித்த பயனைப் பெறுவதற்குத் திட்டமிட்டவாறு உழைப்பர். ஆதலால் எண்ணியதை எண்ணியாங்கெய்துவர். பரீட்சை எழுதி முடிந்ததும் இன்ன பெறுபேறு எண்க்குக் கிட்டவேண்டுமென்ற கணிப்பு உண்மையாக முயற்சிசெய்து படித்துவந்த ஒவ்வொரு பரீட்சார் ததிக்கும் தெரிதல்வேண்டும்.

(தொடரும்)

பங்குடைமை அறிமுகம் (6)

வை, சி. சிவநானம்

வாடகை	<u>1800</u>	
கழி		
ழுமணியின் வாடகை	<u>300</u>	<u>1500</u>
மின்சாரச் செலவு	<u>325</u>	
கூட்டு செல்மதி,,	<u>125</u>	<u>450</u>
பணியாளர் சம்பளம்		<u>3600</u>
கொடுத்த கழிவு		<u>600</u>
அறவிடமுடியாக		
கடன்	<u>400</u>	
கூட்டு அடுத்த ஆண்டு		
அறவிடமுடியாக		
கடனெடுத்துக்கம்	<u>600</u>	
கழி	<u>1000</u>	
நிதியாண்டு அறவிட		
முடியாக கட.ஒதுக்.	<u>475</u>	<u>525</u>
பெறுமானத் தேவை		
இயந்திரம்	<u>1500</u>	
மோட்டார் வாகன.	<u>1500</u>	
தளபாடம்	<u>750</u>	<u>3750</u>
சட்டுக் கடன் வட்டி:	<u>600</u>	
மணி கடன் வட்டி		<u>500</u>
தேறிய இலாபம்		
(கி. கொ. செ.)	<u>7000</u>	
	<u>21525</u>	<u>21525</u>
மூலதன வட்டி		
மணி	<u>3000</u>	<u>7000</u>
ழுமணி	<u>2000</u>	<u>5000</u>
சம்பளம் ஷுமணி	<u>1500</u>	
இலாபப் பங்கீடு மணி	<u>390</u>	
.. .. ஷுமணி	<u>260</u>	
	<u>7150</u>	<u>7150</u>

பங்காளர் நடைமுறைக் கணக்கு

	மணி பூமணி	மணி பூமணி	
மீதி(கி.கொ.வ.)	625	மீதி(கி.கொ.வ.)	475
பற்று	3000	சம்பளம்	1500
பற்று வட்டி	75	மூலதன வட்டி	3000
வியாபார நிலையம்		கடன் வட்டி	500
செலுத்திய செலவுகள்	225	வியாபார நிலையத்	
எடுத்த சரக்கு	1200	துக்காகச் செய்த	
மீதி	390	செலவு	525
		பிரிக்கப்பட்ட	
		இலாபம்	390
		மீதி	690
	<u>4890</u>	<u>4450</u>	
			<u>4890</u>
			<u>4450</u>

மணி, பூமணி என்னும் பங்காளரின்
31-12-71-ம் தீக்கீயன்றுள்ள ஐந்திடாகை

	கடன் கள்	சொத்துக்கள்
மூலதனம்		நிலையன சொத்துக்கள்
மணி	60000	நிலம்-கட்டிடம் 50000
பூமணி	<u>40000</u>	இயந்திரம் 30000
மணி நடைமுறைக் கணக்கு		கழி
		390 பெ. தேய்வு 1500 28500
மணி கடன்		10000 மோவாக. 15000
கடன் கொடுத்தோர்		8500 கழி
ஈட்டுக் கடன்		20000 பெ. தேய்வு 1500 13500
செல்மதிகள்		தளபாடம் 5000
ஈட்டு வட்டி	600	கழி
மின்சாரம்	125	725 பெ.தேய்வு 750 4250 96250

நடைமுறைக் கொத்துக்கள்

இருப்பு	25500
கடன்	
பட்டோர்	12000
கழி அ.மு.க.	
ஓதுக்கம்	600 11400
பூமணி நடை	
முறைக் கணக்கு	690
காசம் வங்கியும்	5775 43365
	<u>139615</u>

139615

4. நன் மதிப்பு

ஒரு வியாபார நிலையம், தொடர்ந்து இயங்குவதாலும் வாடிக் கையாளரைப் பெற்றுள்ளதாலும், தொழில் இட அமைப்பாலும் இவைபோன்ற வேறு பல காரணங்களாலும் சமுதாயத்தில் ஒரு நன்மதிப்பைப் பெறுகிறது. நன் மதிப்பு என்னும் பதத்தை, தொழில் துறையில் ஈடுபட்டவர்களும், கணக்கியல் துறையில் தொழிலாற்று பவர்களும் எனிலில் உணரக்கூடியதாயிருப்பினும் அதற்குரிய வரை விலக்கணத்தைத் திட்டவட்டமாக விளக்குவது சிறிது கடினமான செயலேயாகும். நன்மதிப்பைப்பற்றி, பலர் பல்வேறு வகையான வரைவிலக்கணங்களைக் கூறியுள்ளனர்.

“தொழில் நன்மதிப் பென்பது வாடிக்கையாளர்கள் பழைய இடங்களிலேயே தமக்குத் தேவையான சரக்குகளை வாங்குவதென எதிர்நோக்குவதேயன்றிப் பிறிதொன்றுமில்லை” என்று எஸ்டன் பிரபு என்பவர் கூறியிருக்கிறார்.

“தொழில் நன்மதிப்பு என்ற சொற்றெடுத்துக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு பொருள் இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. தொடர் பினாலும் நற் பெயரினாலும் ஏற்படக்கூடிய நன்மையே தொழில் நன்மதிப்பெனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. அந்தத் தொடர்பையும் நன் மதிப்பையும் காப்பாற்றி மேலும் சிறக்கவும் நிலைக்கவும் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பே அதன் நன்மதிப்பாகும். தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கும் ஒரு தொழிலுக்குத்தான் நன்மதிப்பு உண்டு. ஒரு தொழிலை விற்பனை செய்யும்போது அத் தொழிலின் நன்மதிப்பை மதிப்பீடு செய்து அதன் விலையை விற்பனை செய்யபவர் பெற்றுக்கொள்ளலாம். தொழில் நிலையத்தைக் கொள்பவர் பெரும்பாலும் முன் தொழில் நடாத்திய வரின் வாடிக்கையாளரையும் நற்பெயரையும் நம்பியிருக்கின்றார்” எனப் புகழிப்பெற்ற நீதிபதி லின்டலி பிரபு கூறியிருக்கிறார்.

“ஒரு தொழில் நிலையத்தின் மூலதனம், பங்குகள், ஏனைய ஒதுக்கங்கள், கொடு கடன்கள் என்பவற்றின் மொத்தத் தொகைக்கும் நிலையத்தின் பணம் ஏனைய சொத்துக்களின் கூட்டுத் தொகைக்கு மிடையேயுள்ள வீத்தியாசமே நன்மதிப்பாகும்” என்று ஸ்போரி என்பவர் கூறியிருக்கிறார்.

“தொழில் நன்மதிப்பை விவரிப்பது எனிது. இலக்கணங்களும் வது அரிது. நல்ல பெயர், புகழ், தொடர்பு இவற்றால் தொழிலுக்கு உண்டாகும் நன்மைதான் நன்மதிப்பு. இதற்கு வாடிக்கையாளரை கவருஞ் சக்தியுண்டு. இதுவே நீண்ட நாட்களாக இயங்கி வருங் தொழிலிலிருந்து புதிதாகத் தொடங்கும் தொழிலை வேறுபடுத்துகின்றது. வேண்டிய அளவு வாடிக்கையாளர்களைக் கவருந்திற்கொள்ள தொழிலுக்கு நன் மதிப்புக்கு கிடையாது. நன்மதிப்புப் பல அம்சங்களைக் கொண்டது. தொழில் அமைந்திருக்கும் இடம் முக்கியமானது. நன்மதிப்புக்குத் தனிவாழ்வு கிடையாது. தனியாக வளரவும் முடியாது. தொழிலுடன் சேர்ந்திருக்க வேண்டும். தொழில் அழிந்து

விட்டால் அதுடன் அதன் நன்மதிப்பும் அழிந்துவிடும்" எனப் புகழ்பெற்ற நீதிபதி மக்நாட்டன் பிரபு கூறியிருக்கிறார்.

மேற்கூறிய இலக்கணங்களைக் கொண்டு பின்வரும் முடிவுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. ஒரு தொழிலின் நன்மதிப்பை அத்தொழிலோடு தொடர்புள்ள பல காரணிகள் நிர்ணயிக்கின்றன.
2. தொழில் நிலையத்திலுள்ள சொத்துக்களிலும் பார்க்க மிகை மதிப்பே நன்மதிப்பு.
3. தொழில் நிலையத்திலிருந்து நன்மதிப்பைப் பிரிக்கமுடியாது. நன்மதிப்புத் தொகையை மதிப்பிட்டு அத் தொகையைத் தொழில் நிலையத்திலிருந்து எடுத்துவிட்டால் அத் தொழில் நிலைம் நட்ட மடைந்துவிடக்கூடும்.

நன்மதிப்பு ஒரு சொத்து:

வணிக ரீதியிலும், சட்ட ரீதியிலும் நன்மதிப்பு ஒரு சொத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இதைக் கற்பனைச் சொத்து என்று சிலர் கூறுவர். கணக்கியல் முறையில் ஓதை நிலையான சொத்துக்களுடன் சேர்த்தே பதிவு செய்வர். இதற்குப் பெறுமானத் தேய்வு கணிப்பதில்லை. ஆனால் தொழில் நிலையத்தின் இலாப மாறுபாடால் நன்மதிப்புத் தொகையும் வேறுபடலாம். ஒரு தொழில் நிலையத்தின் நன்மதிப்புத் தொகை கணக்கிட்டுக் கணக்கேடுகளில் பதியப்படாது விடின் அந் நிலையத்துக்கு நன்மதிப்பு இல்லை என்பது கருத்தல்ல. ஒரு தொழில் நிலையத்தின் நன்மதிப்புத் தொகை கணக்கேடுகளில் பெரும்பாலும் பதியப்படாமல் இருக்கலாம். இவ்வித நிலையில் நன்மதிப்புத் தொகை பதியப்படாக சொத்துக்களில் ஒன்றுக்க் கருதப்படும்.

— தொடரும்

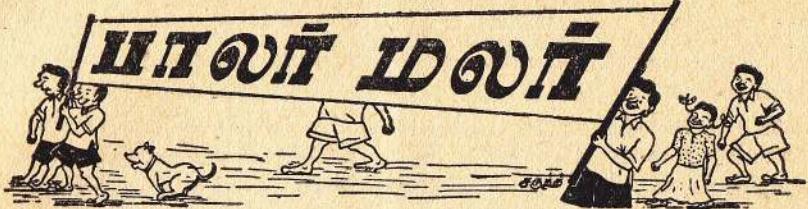
❖ ❖

புத்தளத்திலேர் புநீத போசனாலை கிறீன்லண்ட்ஸ்

அறுசவை படைத்த உணவுகள்
மற்றும் மங்கள வைபவங்களில் பரிமாறப்பட
இனிய பலகார வகைகள்
இனிய உணவுகளை இதமார உண்டு களிக்க
புத்தள மாநகரில் ஓர் சிறந்த போசனாலை

— கிறீன்லண்ட்ஸ் —

இல. 32, பிரதான வீதி — புத்தளம்.

அழப் பிறந்தவள்

முதூர் N. C. அருள்வரதன்.

கேட்கக் கூடாத செய்தியை என் காதுகள் கேட்டு விட்டனவே. என் மனம் பதைப்பதைத்தது. எனக்கு அழுவதா சிரிப்பதா என்று கூடப் புரையல்லை. வாழ்க்கை பூராவும் கஷ்டம். சாவை நான் நாடிச் சென்றேன். ஆனால் அது என்னை எள்ளி நடையாடியது. என் மனமோ தீவிரமாகச் செயல்பட ஆரம்பித்தது. நான் இறக்கலாம். ஆனால் என் தங்கை! பாவம் அப்பாவிப் பெண். அவளுக்கு இந்த உளக்தைப் பார்க்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தாலும் பரவாயில்லை. கணக்கைப் படைத்த இறைவன் அவைகளுக்குப் பார் வையைக் கொடுக்க மற்றுவிட்டான். குருட்டுப் பெண்! முன்னிலையில் உள்ள ஆபத்துக்களைக்கூட அறிய முடியாத அப்பாவிப் பெண். என் தங்கையை என்று என் பெற்றேர் என்னிடத்தில் ஒப்படைத்து விட்டுக் கணமுடினார்களோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அழுது கொண்டே இருக்கின்றேன். நான் அழுவதை யாரும் பார்க்கவே மாட்டார்கள். என் தங்கைகூடப் பார்க்கத் தான் மாட்டாள். அவள்தான் குருட்டுப் பெண்ணுயிட்டாளே. நானென்ன பெரிய ஜமீன்தார் வீட்டுப் பிள்ளையா? அப்படி இருந்தால்தானே கவலைப்படவே மாட்டேன். அவள் உண்மையாய் இருந்தால்கூட வீடுதி மாப்பிள்ளை வருவானல்லவா? அதிஷ்டம் என்கிறதை அறியாத பெண். என் தங்கை அழப்பிறந்தவள். இல்லை! நானென்று வன்மலைபோலிருக்க அவளேன் அழவேண்டும். அவள் எப்போதும் அழு கிண்ணர் தானே! பார்வையில்லையென்கின்ற கவலை ஒரு புறம். மணவாழ்க்கை இல்லையே என்கிற கவலை மறுபுறம். நான் என்ன சும்மாவா இருக்கிறேன். எத்தனைபேர் இடத்தில் கேட்டுவிட வேண்டும். உன் குருட்டுத் தங்கைச்சியை யாருக்கடா தேவை? என் ரஸ்லவா சொல்கிறூர்கள். வாழ்க்கையென்கிற பெரிய சமுத்திரத் திலை ஆதரவற்று அமிழ்ந்துகொண்டிருந்த எனக்கு கைகொடுக்க முன் வந்தவன் என் உயிர் நண்பன் "ராமு". நன்பஞாக அவனை மதிக்கவில்லை. கடவுளின் சாயவிலேயே மதிக்கின்றேன். வாழ்வோ வழமோ இல்லை யென்றிருந்த என் தங்கைக்கு அவள் குருட்டுப் பெண்ணென்று அறிந்து ம் வாழ்வுகொடுக்க முன்வந்தவனால் வாராமு. காலை ஏழு மணிக்கெழுந்து கடன்களை முடித துக்

கொண்டு காற்சட்டை அணிந்துகொண்டு "டை" கட்டி ஆபீசுக் குச் செல்கின்ற பெரிய இடத்து மாப்பிள்ளையல்ல என் தங்கைக்குக் கணவனுக வரவிருப்பவன். காலை ஐந்து மனிக்கே ஏழுந்து கல்லு டைக்கும் வேலைக்குச் செல்கின்ற சாதாரண கூவிவேலை செய்பவன். ஆனால் குடி வெறியில்லாத நல்லவன். "நீ ஏண்டா அந்தத் குடிக்கு மாப்பிள்ளையாய் போனுய்" என்று உதிர்த்த வசைமாரியெல்லாம் உதறித்தள்ளிவிட்டு என் தங்கை கக்கு வாழ்வு கொடுக்க முன் வந்தவன் ஏனெனக்கு கடவுளின் சாயலாக இருக்க மாட்டான்? நிம்மதியென்பதை என் வாழ்வில் கண்டதேயில்லை. வாழ்க்கையென் கிற பெரும் புயலிலே சிக்கித் தவித்தவன் என்னைத்தவிர யாராக வும் இருக்க மாட்டார்கள். "சகமும் துக்கமும் சுழல் சக்கரம்" என்பார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்த மட்டில் அந்தச் சக்கரத்தில் துக்கம் மட்டும்தான் இருந்ததென்பேன். "அழகு" அது என் தங்கையிடமும் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த அழகைப் பார்க்க அவள் அருகதையற்றவளாக அல்லவா இருக்கிறான். "என் செய்வது அவளது தலைவிதி" என்றே கொல்ல வேண்டும். பெரிய பாரச் கைமையை இறக்கியவன் போன்ற பிரமையில் என் வாழ்விலேயே கண்டிராத அயர்ந்த நித்திரையில் ஆழந்து கொண்டிருந்த நான் கேட்கக் கூடாத செய்கியை என் காதுகள் கேட்டுவிட்டனவே என்கிற தலிப்பால் தாவியெழுந்தேன். 'அட கடவுளே ஏனென்னை இப்படியெல்லாம் சோதிக்கிறோம். இதுமட்டும் உண்மையாக இருந்து விடக் கூடாது. மலைக் கல்லுக்கு டைனமற் வைக்கும் போது சடுதி யாக ஏற்பட்ட விபத்தில் என் தங்கைக்குக் கணவனுக வரவிருந்த ராமு கண்மூடிவிட்டான் என்பதை என் காதுகள் ஏற்க மறுத்து விட்டன. ஆனால் அது உண்மையென்பதை சில நிமிடத்தில் என் கண்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. அந்த உத்தமனின் உடலைக் கூடப் பார்க்கக் கொடுத்துவைக்காத 'அழப்பிறந்தவள்' என் தங்கை. உயிரற்ற நிலையில் கிடந்த நண்பன் ராமுவின் உடலை எனது கலங்கிய கண்கள் நோட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

நாயின் கதி

— தெய்வநாயகி, தேவிபுரம் —

ஜெயந்திபுரம் என்னும் ஜெயில் ஒதுக்குப் புறமாக அமைந்த விஸ்தெண்மான தோட்டமும் அதன் நடுவில் அமைந்த பிரமாண்டமான மாளிகையும் ஜெகநாத முதலியாரின் மாளிகை என்பதை அறிவர். அந்த மாளிகைபல மாடி களைக்கொண்டு கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. அந்த மாளிகையில் முதலியாரும், மனைவியும், பின்னை களும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுடன் நாய் ஜீவா, பூணை ஜீவகன், கிளி ஜீதா ஆசியன வளர்ந்து வந்தன.

ஜீவா, ஜீவகன், ஜீதா என்பவை ஒற்ற ரூபமையாக ஒன்று சேர்ந்து வாழ்ந்தன. அவை மாளிகை மட்டுமே தெரிந்த பிராணி களாக வளர்ந்த படியால் நாயும், பூணையும் தாங்கள் ஒருநாள் தமது சுற்றுடலைச் சுற்றிப் பார்ப்போமெனத் திட்டமிட்டன. குறிப்பிட்ட ஒருநாள் பின் வாயில் வழியாக இரவு புறப்பட்டன. பஞ்சணையில் படுத்துறங்கிய பிராணி களுக்குக் கரடு முரடான இடங்களில் நடப்பது கஷ்டமாயிருந்தது. இதனால் சில யார் தூரம் நடந்து திரும்பலாம் என எண்ணி நடந்தன. அப்படி நடக்கும்போது ஒரு நரி தென்பட்டது. நரி இவர்களைக் கண்டவுடன் இவர்களின் தோற்றம் வித்தியாசம் அளித்ததும் "நீங்கள் யார்?" என்றது. நாங்கள் ஜெகநாத முதலியார் வீட்டுச் செல்லப் பிராணிகள்; என்பெயர் ஜீவா, இவன்பெயர் ஜீவகன் என்று நாய். உங்களின் பெயரின் அழகே அலாதி. ஏன் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டார்கள் என நரி கேட்க. நாங்கள் மாளிகைச் செல்லப் பிராணி களாக வளர்ந்ததால் எமது சுற்றுடல் தெரியாது. அதைப் பார்க்கத்தொன் புறப்பட்டோம்" எங்களுக்கு உணவு காத்திருக்கும் நாங்கள் போகப் போகிறோம் என்றது. அப்படியானால் எனக்கும் பசிக்கிறது. பலநாள் அதிக உணவு இல்லை. உங்கள் வீட்டில் மிகுதியிருந்தால் எனக்கும் தருகிறீர்களா? என நரி கேட்க 'சரி வா அங்கு எதுவித சத்தமும் செய்யாது சாப்பிட்டுவிட்டு வந்துவிடு. அப்படிச் செய்தால் எமது மிகுதிச் சாப்பாடுகளான பால், சோறு இவைகளில் எஞ்சியவைகளை உள்கும் எந்த நாளும் வைப்போம். நீ வந்து சாப்பிட்டு எவர் கண்ணிலும் அகப்படாது உனது இருப்பிடத்தைச் சேர வேண்டும் என்று நாயும், பூணையும் சொல்லிக் கொண்டு நரியையும் கூட்டிக் கொண்டு மாளிகையை அடைந்தன. நாய் எல்லா உணவையும் நரிக்குக் காட்டி விட்டு தாங்களும் சிறிது சாப்பிட்டு மேல்மாடிக் குப் போய் கிளிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள தங்கள் பஞ்சணையில் படுத்தன.

நரி இருந்த பசிக்கு எல்லாச் சாப்பாட்டையும் வயிறு புடைக் கச் சாப்பிட்டது. சாப்மட்ட குசியில் மாடி பார்க்க எண்ணி மாடியில் ஏறியது, அங்கு முதலில் வரவேற்றப்பறை தென்பட்டது. அங்கு விரிக்கப்பட்ட கம்பளத்தைத் தொட்டுப் பார்க்க எண்ணி அதில் போய்க் கால் வைத்ததும் ஒரு புதுச்சுக்கம் உண்டானது. அந்தச் சுகத்தில் துயில் எண்ணி தாள் மாளிகையில் இருப்பதையும் மறந்து ஊளையிட்டு ஏப்பம் விட்டது. திரும்பத் திரும்ப ஊளையிடத் தொடங்கியது. அச் சுத்தம் கேட்டு வேலைக்காரர் ஓடி வந்தனர். நரியைக் கண்டதும் தங்கள் கிளியைப் பிடிக்க வந்ததாக நினைத்து அடித்துக் கொண்றனர். பூணையும், நாயும் அந்தப் பரிதாபக் காட்சியைப் பார்த்துக் கவலையடைந்தன.

காலையில் நாய், கிளி, பூணை கூடி நரி குக்கு ஏற்பட்ட கிளியைப் பற்றிப் பேசின. நாய் சொன்னது "அதுதான் முன்பு ஒரு

பெரியவர் கூறியிருக்கிறார்” என்று சொல்ல பூஜை அது என்ன சொல்கேட்போம் என்றது. நாய் “கூடாத கூட்டங்கள் கூடாதே; கூடாத கூட்டங்கள் கூடினாலும் கூடங்கள், மாடங்கள் ஏறுதே; கூடங்கள், மாடங்கள் ஏற்னாலும் நாதங்கள், கீதங்கள் வாசிக்காதே; கீதங்கள், நாதங்கள் வாசித்தால் மோசங்கள், நாசங்கள் வந்துவிடும்” என்றது. இதே கதிதான் நரிக்கும் ஏற்பட்டது. வந்து சாப்பிட்டுவிட்டுப் போகாமல் சத்தம் செய்ததால்தான் மோசம் வந்தது என்று சொல்லிக் கவலைப்பட்டது,

“தகுதிக்கு மிஞ்சிய சுகம் அனுபவிக்க என்னுடே”

ஸ்வநாள் திருட்டு . . .

ஆந்துவை பார்

அன்று விடுமுறைக்கு முதல் நாள். பாய்ந்து வரும் நதிபோல் மக்கள் தம் வீடுகளை நோக்கிச் செல்ல பஸ் தரிப்புக்களைக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். மழை இலேசாகத் தூறிக் கொண்டிருந்தது. மழைத் தூற்றலைக் கவனியாது கொழுப்பு மக்கள் அங்குமிங்கும் முஸ்டியடித்துக்கொண்டு நடமாடிக் கொண்டிருந்தனர். ஏதோ அலுவலாக வந்த கிராமவாசி ஒருவர் அங்குமிங்கும் பர்த்து ரசித்தபடி உலகையே மறந்து கொண்டிருந்தார். அந்தக் கிராமவாசி வையே நிழல்போலப் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாள். ‘பிக் பொக்கட்’ நவநாகரிகமங்கை ஒருத்தி; அவள் அனிந்திருந்த சேலையோ விலையர்ந்தாகத் தென்பட்டது. கொழும்புக்குப் புதியவரான மனிதர் அந்த மங்கலையைக் கவனித்ததாகவே தெரியின்லை. தன்னை அம் மனிதர் கவனிக்க வில்லையென்று உணர்ந்த மங்கை தனது மனிபர்சை அந்த மனிதருக்கு முன்பாக மெதுவாகப் போட்டுவிட்டாள்.

காலில் ஏதோ தட்டுப்படுகிறதேபென்று குனித்து பார்த்த அக்கிராமவாசி அங்குசிடந்த அழிய மனிபர்சைக்கண்டதும் மெதுவாக அதை எடுத்துக் தனது ஸ்ரீமிதீ தினித்தபடி நடையைக்கட்டினார். “மனிபர்ஸ்” கணமாகத்தான் தெரிகிறது. நிறையப் பணம் உள்ளது போலும், ஏராளமான பொருட்கள் யாங்கலாம் என்று மனதிலே மனக்கொட்டி - கட்டியபடி நடையைக்கட்டிக் கொண்டிருந்தார் அந்த பளிதர். என்றாலும் அவருடைய மனம் “டக், டக்” என்று அடித்துக்கொண்டிருந்தது. சிறிது நேரத்தில்...

“ஐயோ எனது மனிபார்ஸ்! மனிபார்ஸ், என்று கத்தினான் அம்மங்கை. அலௌச்சுற்றி கூட்டம் கூடிவிட்டது, பொலீஸ்காரர் ஒருவரும் வந்துவிட்டார். “அதோ போகிறேன், அவன்தான்

ஆராமி” என்று ஊராச்சுட்புதியா அந்த மனிதரைச் சுட்டிக் காட்டிய படி கூச்சல் போட்ட ஸ் அதந் ‘பிர்போக்கட்’ மங்கை. பொலீஸ் காரர் விரைந்து சென்று அந்த அப்பாவி மனிதரை “லபக்” கென்று பிடித்துக்கொண்டார்.

“சார், எனது மனிபர்ஸாக்கள் எனது போட்டோ, சில பற்றுச் சிட்டுக்கள், ஐம்பது ரூபா ஆகியவை இருக்கின்றன என்று துடியாய்த் துடிக்காள் அங்க மங்கை. பொலீஸ்காரர் அந்தக் கிராம மனிதரை பரிசொதனை செய்து மனைப்பர்சை வெளியில் எடுத்து சோதனை செய்தார். அந்த நவநாகரீக மங்கை கூறியதுபோல அந்த மனிபார்சை அளவையைப்பட்டு ரூபா பணம் மட்டும் காணப்பட்டன. ஐம்பது ரூபா பணம் மட்டும் காணப்படவில்லை”

“ஐயோ! என் பணத்தைக் காணவில்லையே போனது போகட்டும் இருப்பதைத்து ரூபாயாவது வாங்கித்தாருங்கள்” என்று முதலைக் கண்ணீர் வடித்தாள் அவள். மரியாதையாகப் பணத்தைக் கொடுத்துவிடு, இல்லாவிட்டால் பொலீஸ் நிலையத்துக்கு நட என்று கிராமவாசியைப்பார்த்து பொலீஸ்காரர் குழுறினார்.

அதே நேரத்தில் அந்த நவநாகரீக மங்கையைப் பாய்ந்து பிடித்தார் ஒருவர். எத்தனை நாளைக்குத்தான் நீ இப்படி ஏமாற்றிப் பிழைக்க முடியும்? “பல நாள் திருடி ஒருநாள் அகப்பட்டேயாக வேண்டும்.” நானும் உன்னைப்பிடியிப்பதற்கு பலநாள் வலைவீசிக் கொண்டிருந்தேன்; இன்றுதான் நீ அகப்பட்டாய். நீ உனது மனிப்சை அந்த அப்பாவி முன்பாகப் போட்டுவிட்டு பணம் இருந்ததாக மிரட்டுகிறோய். இந்த அப்பாவி மனிதரை. தொடராக நீ செய்துவரும் தொழில் இறுதானே என்று சீறினார் - அந்த இரகசியப் பொலீஸ்.

அந்த அதிகாரியை அடையாளம் கண்டு கொண்ட பொலீஸ்காரர் கம்பீரமாக “சலுாட்” பண்ணினார். சற்றுத்தொலைவில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த பொலீஸ் “ஐப்” பில் அந்த ஏமாற்றுக்காரி ஏற்றப்பட்டாள். சிலரைப் பலகாலம் ஏமாற்றலாம். பலரைச் சிலகாலம் ஏமாற்றலாம். ஆனால் எல்லோரையும் எல்லாக் காலங்களிலும் ஏமாற்ற முடியாது. என்பதை இப்போதாவது புரிந்துகொள் என்று கூறிவிட்டுச் சிரித்தார் அந்த சி. ஐ. டி. உடனே பொலீஸ் நிலையத்துக்கு விரைத்து “ஐப்” வண்டி.

மாணவர் மன்ற அங்கத்துவர்கள்

117. S. V. N. ஹனீஸ்,

43, 2-ம் குறுக்குத் தெரு,
புத்தளம்.

118. சி. நந்தகுமார்

ஜி. சி. ச. சாதாரணம்
யாழ். இந்துக் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

புன்னகைப் பக்கம்

— நெல்லைதாசன் —

இருவர்: உங்க மகன் ஆசிரியர் என்றீர்களே அவர் எங்கு படிப் பிக்கிறூர்?

மற்றவர்: அவன் பள்ளி ஆசிரியர் இல்லையப்பா பத்திரிகை ஆசிரியன்.

x

x

நிருபர்: முன்பு தாவரங்களைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்திர்களே இப்போது என்ன செய்கிறீர்கள்?

விஞ்ஞானி: இப்போது ஏதைப் பற்றி ஆராய்லாம் என ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

x

x

ஒருமாணவன்: மச்சான் குத்து விளக்கு எப்படி?

மற்றமாணவன்: ரோட் டி ஸீ என்ன கதை பள்ளிக்கூடத்திலே ஆறுதலாகக் கடைக்கலாம் தானே!

x

x

காதலி: (ழுங்காவில் காத்திருந்த படிலன்) இன்று இவ்வளவு நேரம் சென்றது?

காதலன்: வரும் வழியில் மாலா, கோ ஆகியோரைச் சந்தித்து விட்டு வந்தேன் அதுதான்...

காதலி: ? ! ? !

x

x

காதலி: ஏன் அன்பே என் மீது கோவிக்கிறீர்கள்?

காதலன்: வல் லெட்டரில் அன்புள்ள காதலனுக்கு, என எழுதாது அன்புள்ள காலனுக்கு என எழுதியிருக்கிறேயே!

இருவர்: சீனி விலை ஏறிட்டுதே; மற்றவர்: ஆமாங்க சீனி இனிப் பெண்டாலும் விலை கொஞ்சம் புளிப்புத்தான்.

பேரே நண்பர் சங்கம்

சி. நந்தகுமார்

சிவகிரி, நுணைவில் - மேற்கு, சாவகச்சேரி.

'கிறிக்கற்', உதைபந்தாட்டம் இவற்றில் திறமையுடையவர். முத்திரை சேர்த்தல் டொழுது போக்கு. ஆண்கள் மட்டும் தமிழில் எழுதலாம்.

நிறைவு தந்த 'நிறை குடம்'

ர; ரி. பொன்னுத்துரை B. A

தரமான நாடகங்களை உருவாக்கும் பணியில் தலை நிமிர்ந்து நிற்கிறது சண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி. ஆமாம் நாடகத் தயாரிப்பின் நுண்ணிய அம்சங்களைல்லாம் நன்கு பிரதிபலிக்கும் வகையில் முறையாக - புனிதமாக நாடகத்தை மேடையிடுபவர்கள் இந்த நிறுவனத்தினர். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் இக்கல்லூரி மாணவிகள் நடித்த 'Pride and Prejudice' என்ற ஆங்கில நாடகத்தைக் கண்டு மலைத் தவன் நான். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு இரண்டாம்தடவை பார்த்ததில் இன்பம் கண்டவன் நான். 'Pride and Prejudice' என்ற ஆங்கில நாவலையே நாடகமாக்கியிருந்தனர் மேற்படி கல்லூரியினர். நாவலாசிரியர் எவ்வண்ணம் ஒரு மலைப்பிராந்தியத்தை வர்ணித்திருந்தாரோ, அதை அப்படியே அழகான சுவர் சித்திரமூலம் காண்பித்திருந்தார் தயாரிப்பாளர். உண்மையிலேயே மலைப்பிராந்தியத்தின் ஒரு அழகிய பகுதியில் இருப்பதுபோன்ற உணர்வை உருவாக்கியது அந்தச் சித்திரம். வீட்டு விருந்தையில் இருவர் சம்பாஷித்துக் கொண்டிருப்பது போலவும், அதேவேளை நடு ஹோவில் 'போல்றாம் டான்ஸ்' நடப்பது போலவும், அந்த நடனம் வீட்டின் அகன்ற யன்னல்கள் கதவுகளுக்கூடாகத் தெரிவதுபோலவும் காட்டப்பட்ட காட்சியை இரசித்த ரசிகர்கள் சிலையென அசைவற்றிருந்தனர். இவர்களைக் கீர்த்தியின் உச்சஸ்தாயிக்கு உயர்த்திய இன்னெரு நாடகம் 'கலைக்கோயில் கட்டிய காவலன்' ஆகும். இந்தக் கல்லிக்கூடத்துடன் எவ்வித தொடர்புமே அற்ற நான் மூன்று பிரபல பத்திரிகைகளில் இதுபற்றி விமரிசிக்குமளவுக்கு இந்நாடகம் அற்புத சிருஷ்டியாய் அமைந்திருந்தது.

இந் நாடகத்தை இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன் அவர்களுடன் என்று பார்த்தேனே அன்றே எனக்கும் ஒரு 'சந்தநம்' தொடங்கிவிட்டது. 'எப்படிச்சரி மாஸ்டர் ஒரு நல்ல நாடகம் தயாரித்தே ஆகவேண்டும்' என்றேன் அடிக்கடி. என் உள்ளத்தில் நல்ல நாடகத் தயாரிப்புப் பற-

நிய ஒரு உணர்ச்சியை - பெரும் உத்வேகத்தை - ஊட்டியது இந்த நாடகமே. இந்த உணர்வின் வளர்ச்சியை எனக்குப் புகழ் ஈட்டித்தந்த 'நிறைகுடம்' என்ற நாடகம்.

இரசிகமணிகங்க. செந்திநாதன்

அருகே உள்ள ஒலையிலிருந்தும் படையெடுத்த நுளம்புகள். நுளம்புக் கடியை மறக்க நாடகக் கதை ஒன்றை உருவாக்கும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தோம். சிந்தனை - கருத்துப்பரிமாறல், மனதுக்குப் பிழித்த கதை ஒன்று பிறந்தது.

மகுடமிடுபடலம் தொடர்ந்தது. 'விஷப் பாட்சை' என்றேன் நான். 'நிறை குடம் அச்சாத் தலைப்பு' என்றார் அவர். 'ஒருபிடி சோறு', 'வெண்சங்கு', 'சமர்ப்பணம்' என்று அழகான தலைப்புக்கள் போடுவதில் தலைசிறந்து விளங்கும் அவரின் பேச்சைத் தட்ட முடியுமா? நாடகத் தின் பெயர் 'நிறைகுடம்' ஆயிற்று. பதது ஆண்டுகளுக்கு முன் அவரிட்ட இதே தலைப்பு சமீபத்தில் வெளிவந்த தென் னிதிய படத்துக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதே தலைப்புக்கள் போடுவதில் இவருக்குள்ள அநுபவத்தைச் சுட்டுகின்றது.

காட்சிகளை அமைத்துப் பொருத்தமான உரையாடல் களை எல்லாம் எழுதியபின் இரசிகமணிக்குக் காட்டும் நோக்

குடன் அவசரமாக அவர் வீடுசெல்கிறேன். சம்பாஷினைக் கலையில் சமர்த்தராகிய அவர் கலாகேசரி திரு. ஆ. தம்பித் துரை அவர்களுடன் ஏதோ சுவாரஸ்யமாகப் பேசிக்கொண் டிருந்தார். இருந்தாலும் இடைமறித்து 'நாடக வசனத்தை வாசிக்கட்டுமா?' என்கிறேன் நான். 'சரி வாசியும்' என்றார் ஒருவிதமாக. முதல் காட்சி வாசித்து முடிந்ததும். 'சரி சரி அதெல்லாம் சரி' என்று என்னைத் தொடரவிடாது தடுத்துவிட்டார் இரசிகமணி. அந்தநேரத்தில் அவர் ஏதோ ஒரு விஷயம் பற்றி இன்பமாகக் கதைத்திருக்க வேண்டும். இடையில் புகுந்தது என குற்றமல்லவா? முழுவதையும் வாசிக்கவிடாது இடையிட்டு விட்டாரே என்ற சிந்தை ஒரு கருங்கோட்டை முகத்தில் கீறியது. தற்செயலாக ஏற்பட்ட இந்தச் சம்பவம் பின் நிகழ்மிருப்பவையை கோடி கட்டுவதுபோல் அமைந்ததுதான் விந்தை. இருபத்தைந்து தடவைகள் இதைமேடையிட்டு இன்புற்ற எனக்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் துன்பத்தையும் தந்தன.

போகிரியர் கலாநிதி ச. வத்தியானந்தன்

நாடகத்தை எழுதி விடலாம். ஆனால் தயாரிக்கும் போது தானே தர்ம சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. நிதி இன்றி எந்த ஒரு கலைப் பணியையும் தர

பொறுத்தமட்டில் எமக்குக் கைகொடுத்துதவியவர் பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள். இவர் கலைக்கழக தமிழ் நாடக குழுத் தலைவராய் இருந்தபோது தமிழ் நாடக உலகம் புத்துணர்ச்சியடைந்தது, புதிய தெம்புடன் பீடுநடை இட்டது. மன்ற நாடகங்களை மறுமலரச் செய்தும், பள்ளி நாடகங்களை ஊக்குவித்தும், நாடக எழுத்தாளர்களைப் போட்டிகள் மூலம் முன்னணிக்குக் கொணர்ந்தும் மகத்தான சேவைகளை நாடகத்துறையில் ஆற்றியவர் இவர். கர்ணன்போர், நொண்டி நாடகம், இராவணேஸ்வரன் போன்ற பல நாடகக்குத்துக்களைப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களைக்கொண்டு ஆடுவித்து இத்துறையை புடம் செய்து புனிதப்படுத்தியவர் இவர். இத்தகைய ஒரு கலைத் தொண்டர் காலத்தால் செய்த உதவியை மறக்கமுடியாது. தான் வரமுடியாத சூழ்நிலையில் தமக்குப் பதிலாகக் கலைக்கழக உறுப்பினரும் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவருமான திரு.த.சண்முகசுந்தரம் B.A. அவர்களை அனுப்பிஎமது நாடகத்தைப் பார்வையிடச் செய்தார். இவரது பிரதிநிதியாக வந்த அன்பர் பல தரமான நாடகங்களைப் பார்த்தவர். மேடை நாடகங்களை வளர்க்க முன்னணியில் நின்றவர். அவர் எமது நாடகத் தரத்தை விதந்த ஒரு நிலையில் ரூபா 250/- கலைக்கழகத் தலைவரால் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. தாராளமாகச் செலவுசெய்து நாடகத்தை முறைப்படி மேடையிட இந்நிலை பெரிதும் உதவியது. எனவே 'நிறைகுடம்' என்ற எனது நாடகம் பவனிவரமனதார வாழ்த்தி நிதியுதவி பெறச் செய்து உதவேகம் ஊட்டியவர் பேராசியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களே!

நாடகத்தில் இசை இடம்பெற வேண்டுமா? என்பது சர்ச்சைக்குரிய விடயம். இசை இல்லாமலேயே எத்தனையோ மேற்கத்திய நாடகங்கள் வெற்றியீட்டுகின்றன. தமிழ் நாடகத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும் இசை இல்லாமலேயே நாடகங்கள் நடாத்தி வெற்றி கண்டவர்களை நான்றவேன். தமிழ் நாடகத்தில் இசை இடம்பெறத்தான் வேண்டுமென்ற நிலையிலுங்கூட அது தேவைக்கேற்பவும் அளவாகவும் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் தமிழ்சை மரபையொட்டியும் இருத்தலவசியம். எனவே இரு பாடங்களை எனது நாடகத்தில்

சேர்க்கவேண்டிய கட்டத்தால், அவைகள் நாடக சங்கீத அடிப்படையில் அமைய வேண்டுமென விஷயநித்தேன். இசை அமைக்கப் பொறுத்தமானவர் நடிகமணி V.V. வைர

நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து

புத்திரிகளை (அவர்கள் அப்போது நடேஸ்வரக் கல்லூரியில் என் மாணவிகளாக இருந்தனர்) சிறு நடனத்திலும் பங்கு கொள்ளவேத்தார். கலைஞர்களுக்கிடையே பொறுமையும் போட்டியும் மலிந்த காலமிது. ஆனால் நடிகமணி வைரமுத்துவும் நானும் இணையிரிபா நண்பர்களாக இத்துறையில் இயங்கமுடிகிறது. நீர்கொழும்பில் 'நிறைகுடம்' இருத்தவைகள் மேடையிடப்பட்டபோது அவர் புலவராகவும், அவரது புதல்வி கதாநாயகியாகவும்கூட நடித்து எனது நாடகத்தை இன்னும் மெருகூட்டினர். கலைஞரை கலைஞர்மதிக்க வேண்டும் என்ற பண்பு அவரிடம் ஆழப்பதிந்திருக்கிறது. 'நிறைகுடம்' நாடகத்தில் அவர் பங்கு கணிசமானது என்பதுச் சிறிப்பிடத் தக்கது.

* * *

வெற்றிமணி மாணவர் மன்றம்

மாணவர் மன்றத்தில் 22 வயதுக்குட்பட்ட ஆண், பெண் இரு பாலாரும் சேரலாம். பாடசாலையிற் படிப்பவர்கள் வயதுக் கட்டுப் பாடின்றி சேரலாம். விண்ணப்பத்துடன் 50சத முத்திரை அல்லது போஸ்ரல் ஆடர் பிரவேசக் கட்டணமாக அனுப்பவேண்டும்.

அங்கத்தவர் விண்ணப்ப பத்திரம்

அன்புள்ள மனி மாமாவுக்கு,

மாணவர் மன்றத்தில் என்னை அங்கத்தவராகச் சேர்க்கவும்.
செல்வன் / செல்வி

பாடசாலை முகவரி

வீட்டு முகவரி

பிறந்த திகதி வயது வருப்பு
கடிதத்தொடர்பு ஆண், பெண் இருபாலாரும்.

ஆசிரியர் / பெற்றார் கையொப்பம்

கையொப்பம்

பேரே நன்பார் சங்கம்

உலகத்தின் பலபாகங்களிலும் முள்ளவர்களைக் கடிதழுலம் அறி நிதுகொள்ளவும், ஒருவர் கஷ்டத்தை மற்றவரிடம் கூறி ஆறுதல் கொள்ளவும், நல்லவர் உறவைப் பெறவும், தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும் இச்சங்கம் உதவியாக இருக்கும்.

1. சங்கத்தில் சேர 50சத முத்திரை / போஸ்ரல் ஆடர் அனுப்புக.
2. பெயர், முகவரி, வயது இவற்றைவிட அறிந்த பாஷைகள், விளையாட்டுக்கள், பொழுதுபோக்குகள், மற்றும் திறமைகள் ஆண், பெண் இருபாலாரும் கடிதம் எழுதலாமா என்ற விபரங்களை 25 சொற்களுக்கு மேற்படாது எழுதி அனுப்பவும்.
3. தோழர் தோழர்களுக்கும், தோழியர் தோழியர்களுக்குமே எழுதலாம். ஆனால் இருபாலாரும் எழுதலாம் எனக் குறிப் பிடின் எவரும் எழுதலாம்.
4. வயதுக் கட்டுப்பாடின்றி உலகத்தின் எப்பகுதியிலுள்ளவரும் சேரலாம்.
5. தங்கள் புகைப்படங்களை இப்பகுதியில் வெளியிட விரும்புகிற வர்கள் புளக் (Block) அனுப்பவேண்டும். புளக் இல்லாவிடில் புளக்கெய்ய புகைப்படத்துடன் ரூ. 7-50 அனுப்பவேண்டும்.

வெற்றிமணி, 253 1/1 ஸ்ராண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வெற்றிமணி விற்பனையாளர்கள்

யாழ்ப்பாணம் : அன்பு புத்தகசாலை, 27D, பெரியகடை: யாழ்ப்பாணம்.

ததுளை : மீனங்பிளை நியூஸ் ஏஜன்சீஸ், 272, லோவர் வீதி, பதுளை.

பொத்துவில் : எம். எல். ஜூலால்தீன், “அருளகம்”, பொத்துவில்.

கல்முனை : செல்வி நோ. இராசம்மா, இராமகிருஷ்ண வீதி, கல்முனை:

கிண்ணவியர் : திருமகி அருளானந்தன், பாரதி வீதி, ஆலங்கேணி, கிண்ணவியா.

மஸ்கெலியா : சந்திரலெட்சுமி ஸ்டோர்ஸ், பிரதான வீதி, மஸ்கெலியா:

மாவத்துறை : செல்வி பவளமலர் தேனுமிர்தம்.

பாலமுனை : C/ஒதபாலதிபர் மாவத்துறை, (Via) கம்பளை: அன்புண், அன்பு இல்லம், பாலமுனை கி.மா. M. J. M. AnverKhan.

திக்குவல்லை : Free Casel, Muslim St, Dickwelai.

பொறகள் : A. C. Mohamed Rafeek, Haragamakanda M. M. V. Boragas

புத்தளம் : க. விசாகரத்தினம், கிறீன்ஸன்ஸ் ஹோட்டல், 32-பிரதானவீதி, மருதூர்வாணன்’ புத்தளம்.

மருதமுனை : ‘தேங்மதி’ நூலகம், மருதமுனை.

முதூர் : வ. சிவகுருநாதன், இருல் குழி, முதூர்.

வெளிமடை : ர. சி. எம். இஸ்மாயில், தமிழ் மகாவித்தியாலயம், வெளிமடை:

வெற்றிமணிப் பிரதிகளுக்கும், விளம்பர விபரங்களுக்கும் இவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

வெற்றிமணிக்குரிய பணம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி :

பொ. இராசரத்தினம், சக்தி அச்சகம், 253 1/1, ஸ்ராண்டி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரீக
* தகைகளுக்கும் * வைரங்களுக்கும்
புகழ்பெற்ற ஓன்றும் ஸ்தரபணம்

கே. என். எம்.

மீறன்சாஹி

— தங்கப்பவுண் நகைமாளிகை —
கன்னதிட்டி தூக்கிமேசி: 585 யாழ்ப்பாணம்.

K. N. M. Meeran Sahib

JEWELLERS & DIAMOND MERCHANT

— SOVEREIGN PALACE —

Kannathiddy,

Dial: 585

JAFFNA.

ஓளாவையாரின் அறிவு நூல்கள்

15 மில்க்வைற் நீலசோப் மேலுறைகளை அனுப்பி
ரின்வருவனவற்றில் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

1. ஆத்தீதுடி (உரையுடன்)
2. கொன்றை வேந்தன் (உரையுடன்)
3. நல்வழி (உரையுடன்)
4. சிவபுராணம் (உரையுடன்)
5. தேவரப் புத்தகம் ஒன்று

மற்றும் இதர பரிசுகளுக்கு மில்க்வைற்
தயாரிப்புகளின் மேலுறைகளைச் சேகரியுங்கள்.

மில்க்வைற் சோப் தொழிற்சாலை
தபாற் பெட்டி இல. 77
யாழ்ப்பாணம்.